

בתי המשפט

004591/05 א		בית משפט השלום ראשון לציון	
11/06/2007	תאריך:	כבוד השופט אורן שוורץ	בפני:

בעניין: XXXXXXXX XXXXXXXX

התובעת ע"י ב"כ עו"ד אמר יעל

נגד

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

הנתבע ע"י ב"כ עו"ד בן-שבת יצחק

פסק דין

1. עניינה של התביעה לפניי בסך מזומן של 5,000 דולר, אותם העבירה התובעת לידי הנתבע. סכום זה מעולם לא הושב לידיה וכן לא קיבלה שום תמורה בעדו, ומכאן התביעה שלפניי לסך 23,625 ₪.

טענות התובעת:

2. התובעת הכירה בפאב בחור בשם XXXXXXXX. XXXXXXXX זה הכיר לה את בן דודו, הוא הנתבע. אז הציג עצמו הנתבע לפני כסוחר מכוניות. הנתבעת סיפרה לו כי היא מעוניינת לרכוש רכב מסוג יונדאי אטוס. כעבור כמה ימים, הנתבע מסר לה כי איתר עבורה רכב כאמור.

3. באותה שיחה, ביקש שתעביר לו בדחיפות סך של 5,000 דולר במזומן תמורת הרכב. אז, לוותה התובעת סכום כאמור מאחותה, הלוואה שהומרה מאוחר יותר בהלוואה "סדירה" מאת בנק הפועלים.

4. ביום 23.9.04 נפגשה עם הנתבע ומסרה לידי את הכסף המיועד לרכישת הרכב. מאז, התחמק ממנה הנתבע וממילא, עד היום, לא רכש בעבורה שום רכב. כמו כן, עד היום לא מסר לידיה את סכום הכסף, כולו או מקצתו.

5. כחודש לאחר מכן, מסר לה הנתבע כי עדיין מחפש בעבורה רכב, אך מוכן ליתן לה רכב ממלאי הרכבים שברשותו. אז העביר לה רכב מסוג פגיו 406. כעבור כמה ימים, נטל את הפגיו מתחת לביתה בשעת לילה והתובעת הניחה שהרכב נגנב.

6. אז התברר לתובעת שהרכב שנמסר לה על ידי הנתבע הינו רכב השייך לחברת השכרה. הרכב הושב לבעליו החוקים אולם התובעת נותרה ללא כספה וללא רכב בתמורה לכסף שמסרה לנתבע.

טענות הנתבע:

7. לטענת הנתבע, מעולם לא הציג עצמו בפני התובעת כסוחר מכוניות וממילא, לא שוחח עמה. כל היכרותו עם התובעת מתמצה בעובדה כי הייתה חברתו של בן דודו, XXXXXXXX XXXXXXXX.

8. הנתבע אכן נפגש עם התובעת וקיבל ממנה סך של 5,000 דולר, אלא שמעולם לא סוכם ביניהם כאילו הסכום מיועד לרכישת רכב. לשיטתו, הייתה זו הלוואה אותה העניקה התובעת ל-XXXXXXX בן דודו. הנתבע שימש כבלדר בלבד – הוא נטל ממנה הכסף והעבירו ל-XXXXXXX בן דודו.

9. בעת קבלת הלוואה, היה ברשות XXXXXXXX בן דודו, רכב מסוג פגיו 406, אותו מסר לתובעת, על מנת שישמש אותה עד להחזרת הלוואה. לטענתו, עם החזרת הלוואה, לקח את הרכב בחזרה.

10. כעבור זמן החלו להטריד את הנתבע אנשים מטעמה של התובעת, הופעלו עליו לחצים ואיומים כמו גם בקשות חוזרות ונשנות להשיב לתובעת את כספה.

11. בדיון שנערך לפניי העידו מטעם התובעת, אחותה גבי XXXXXXXX XXXXXXXX, מר XXXXXXXX וכן התובעת עצמה. מטעם הנתבע העידו בן הדוד XXXXXXXX-XXXXXXX ו-XXXXXXX והנתבע.

דיון:

12. המחלוקת בתביעה שלפניי מתמקדת בשאלה לאיזו תכלית נמסרו 5,000 הדולרים ומה היה יעדם: האם לשם רכישת רכב עבור התובעת, או שמא מתן הלוואה עבור החבר XXXXXXXX-XXXXXXX?

13. התובעת שטחה לפניי גירסה, לפיה הנתבע הציג עצמו בפניה לראשונה כסוחר רכבים. כך בלשונה:

"הנתבע הציג עצמו כסוחר מכוניות ואמר שיש לו כ – 17 רכבים למכירה.
באותה תקופה חיפשתי לרכוש רכב מסוג יונדאי אטוס שנת 1999. אני סיפרתי
לנתבע . . . לאחר מספר ימים התקשר אלי הנתבע ואמר לי כי הוא מצא את
הרכב בו אני מעוניינת. . . "

[סעיפים 4-6 לתא]

14. מחקירת הנתבע עולה תמונה שונה, לפיה הוא שכיר העובד בעסק לשטיפת מכוניות
באשדוד [פרי עמ' 13 ש' 29-30]. לחיזוק גרסתו, הוצג כרטיס ביקור של בית העסק בו עובד
הנתבע [נתא3] וכן פרסום נוסף [נתא4]. ממוצגים אלה אני למד שהנתבע עובד בבית עסק,
שמו "XXXXXXXX", המתמחה בשטיפת מכוניות. עם זאת, מהפרסום עולה שהעסק
ממוקם בבית "XXXXXXXX".

15. באי כוח הצדדים הסתמכו על תמלילי שיחות בין הצדדים. מתמלילים אלה, אני למד
שאף XXXXXXXX, בן דודו של הנתבע, הפנה את התובעת ואת חברתה אירה לעסק הנ"ל,
על מנת שתגבה ממנו את כספה [עמ' 2 לתמליל קלטת מס' 1], תוך כדי שהוא מכנה אותו
"חנות למכירת מכוניות". כך שם :

"י. סעי לרחיצת מכוניות XXXXXXXX.

...

א. איך הוא נקרא ?

י. XXXXXXXX חנות למכירת מכוניות XXXXXXXX, הבנת ?"

16. אל מול גרסת הנתבע, טוענת בתוקף התובעת שאינו שכיר העובד כשוטף מכוניות. כך,
בלשונה :

"ת. מה פתאום שוטף ? הוא מרכיב אותם. אני לא מומחית ברכבים, אך אני
יודעת מתי עושים שיפוץ לרכב.
ש. מה יש לו ?
ת. מוסך. אני לא יודעת. שם משהו עשו".

[פרי עמ' 10 ש' 16-19]

וכן :

"ת. . . פחדתי לקבל את הרכב פגום ואמר אל תדאגי, תהי בסדר. אין מה
לדאוג.

ש. כשהוא אמר לך שיש לו 17 רכבים למכירה ?
ת. כן. הנתבע אמר זאת. ואני אקנה מה שאני רוצה".

[פרי עמי 11 ש' 3-6]

17. התרשמתי שהתובעת אכן מסרה לנתבע סך 5,000 דולר, כגרסתה. סכום זה, היא נטלה מאחותה על מנת להעבירו לנתבע [סעיף 7 לת\2]:

"לצורך רכישת הרכב הלווייתי מאחותי XXXXXXXX סך של 5,000 דולר ארה"ב וזאת היות והרכישה נעשתה בזמן קצר מאוד ועל מנת לא לפספס את העסקה. לאחר מכן הלכתי לבנק ולקחתי הלוואה מסודרת בבנק הפועלים, סניף XXX, ביד אליהו, כאשר הלוואה זו משולמת על ידי עד היום".

18. בדיון שנערך לפניי, העידה האחות של התובעת, XXXXXXXX XXXXXXXX, אודות ההלוואה:

"ת. אנו מהתחלה ידענו שהיא מחפשת אוטו, גם חברה ידעה שהיא מחפשת אוטו. . היא לקחה כסף מאחות שלנו, XXXXXXXX, נתנה 5,000 דולר. אני יודעת בגלל שלקחה כסף מXXXXXXX".

[פרי עמי 5 ש' 15-17]

19. הנתבע הודה בקבלת הכסף מהתובעת. בסעיף 3 לתצהירו [נת/1] הוא מתאר כיצד ביקש ממנו בן הדוד XXXXXXXX שיסיע את התובעת לביתה ויקח ממנה עבורו סכום של 5,000 דולר. גם בחקירתו הנגדית אישר הנתבע כי בשעות צהריים הגיע לביתה של התובעת ולקח ממנה 5,000 דולר [פרי עמי 14 ש' 20-13].

20. אלא שמאירוע זה נחלקות גרסאות הצדדים הניצים: התובעת טוענת שהסכום נמסר לנתבע על מנת שירכוש עבורה רכב ואילו הנתבע טוען שהכסף נועד לבן הדוד XXXXXXXX כהלוואה. XXXXXXXX הצהיר, מבחינתו, כי הוא כבר פרע את ההלוואה לתובעת.

21. במחלוקת זו אני מעדיף את גרסת התובעת.

התרשמתי מהתובעת ואני מעריך את גרסתה ככנה ומהימנה. אף התרשמתי מהתובעת שהיא אדם חרוץ העובד למחייתו תוך שהיא חבה גם בפרנסת בנה הצעיר. התובעת לא היטיבה להתנסח בעדותה ובחקירתה במשטרה (כאשר הגישה תלונה כנגד הנתבע ובן הדוד), אולם אני מייחס זאת לקשיי שפה בלבד. גם אותם דברים שייחסה, בתחילה לנתבע, אינני מייחס לחוסר מהימנותה אלא למצב הנואש אליו נקלעה, לאחר שהבינה כי סכום כה ניכר שמסרה לנתבע כנראה לא יוחזר לה וגם רכב תמורתו לא קיבלה.

מהתרשמותי מהתובעת, היא לא תיתן כד שתם הלוואה בסכום גבוה יחסית. קל וחומר שמדובר בכסף שהושג בהלוואה שנטלה, בתחילה מאחותה ולאחר מכן מהבנק.

22. הנתבע הודה כי קיבל את הכסף מאת התובעת. בכך יש חיזוק ניכר לגרסתה שהכסף לא ניתן כד שתם, אלא למטרת רכישת הרכב עבורה, על ידי מי שהציג עצמו כמומחה בענייני רכב.

23. אינני נותן אמון בגירסת בן הדוד XXXXXXXX-XXXXXXX, שטען כי הוא זה שקיבל את הכסף כהלוואה אותה פרע בחזרה לתובעת.

ראשית, XXXXXXXX לא הראה כל אסמכתא לכד שפרע את ההלוואה שכביכול קיבל מהתובעת. משכד, הנני דוחה את טענתו, שלא בוססה ולא עלתה בקנה אחד עם העדויות כאילו פרע את ההלוואה.

שנית, בחקירתו במשטרה טען XXXXXXXX כי הכסף נתבקש עבור הנתבע, בדומה לגרסת התובעת. וכד מסר XXXXXXXX את גירסתו במשטרה ביום 16/8/05:

"אני יצאתי עם XXXXXXXX במשך חודשים לערך והיא באה אלי ואמרה לי שיש לה \$ 5000 והיא רוצה לקנות אוטו חפשנו ולא מצאנו ואז בן דוד שלי XXXXXXXX בא אלי ואמר לי שהוא לכסף ואם אני יכול לעזור לו ..."

[גליון 1 מיום 16/8/05 – הודעה מס' 1]

אני מייחס משקבל רב להודאה זו של XXXXXXXX, שכן מדובר בהודעה הראשונה שנגבתה ממנו, בשעת לילה מאוחרת (18:01). הודאה זו, מחזקת באופן משמעותי את גרסת התובעת שהכסף נמסר למטרת רכישת רכב, ולא כהלוואה לXXXXXXX. התרשמותי היא שגרסת ההלוואה נולדה אצל XXXXXXXX בשלב מאוחר יותר על מנת להקשות על התובעת את הוכחת גרסתה.

שלישית, גם בחקירתו הנגדית העיד XXXXXXXX לפניי:

"אני מסביר שוב פעם, לתובעת אמרתי שמי שזקוק לכסף זה הנתבע. אבל אני לקחתי אותו."

[פרי' עמ' 19 שי' 6-7]

רביעית, גרסתו של XXXXXXXX כי בתמורה ל – 5,000 הדולרים הוא שכר לתובעת רכב פגיו לשלושה שבועות מעידה על עצמה שהיא גרסה מופרכת מעיקרה:

"ש. תסביר מה היה, למה רצית 5,000 דולר ?
 ת. הייתי צריך את הכסף ותמורת הכסף השכרתי לה את הרכב פג'ו 406. היא
 נתנה את הכסף לנתבע.
 את הסך 5,000 דולר לקחתי לעצמי, הייתי זקוק לכסף. לא היה נעים לי להגיד
 שאני זקוק, אז אמרתי שהכסף עבור הנתבע. הייתי צריך את הכסף לשלושה
 שבועות בדיוק."

[פרי עמ' 18 ש' 17-25]

שכירת הרכב ומסירתו לתובעת מחזקת אף היא את גרסתה שהכסף נמסר לשם רכישת
 רכב ולא כהלוואה. יש לציין כי הרכב השכור שנמסר לתובעת נלקח ממנה והושב לבעליו
 החוקיים.

24. גם בתמלילי השיחה, XXXXXXXX מפנה את התובעת וחברה אל הנתבע על מנת להיפרע
 ממנו: "לכי לXXXXXXX [שמו הפרטי של התובע –א.ש] וקחי ממנו" [עמ' 2 לתמליל
 השיחה בין התובעת לXXXXXXX]. בשיחה המוקלטת בין התובעת לנתבע הודה כי היה
 חייב את הכסף לXXXXXXX ולכן מסר לו את הכסף שנתנה לו התובעת:

"אתה לקחת כסף ביד? כן? כסף היה בידך, כן?

כן.

.....

הייתי צריך להחזיר כסף לבחור.

לאיזה בחור?

ליגור. " [לXXXXXXX – א.ש.]

25. עדותו של הנתבע ובן דודו, XXXXXXXX, אינן ראויות לאמון. עולה מהן תמונה עגומה של
 שני צעירים שמעלו באמונה של התובעת, עשו כנגדה יד אחת והוציאו ממנה סך של 5,000
 דולר בתחבולה, לאחר ששכנעו אותה שהנתבע הוא מומחה בתחום הרכב ויקנה עבורה
 רכב כפי שחפצה. הנתבע נטל את הכסף ומעולם לא החזיר אותו לתובעת ואף לא מסר
 לבעלות התובעת רכב תמורתו.

26. הנני קובע איפוא, שהכסף שנתנה התובעת לנתבע, ניתן על יסוד התחייבותו כי ירכוש
 עבורה רכב. הואיל ואין מחלוקת כי הנתבע קיבל לידו את סך 5,000 הדולר ומאידך סכום
 זה לא הוחזר לתובעת ואף לא נרכש בעבורה רכב כפי שהובטח לה, הרי שעל הנתבע
 להשיב לה את אשר קיבל לידיו.

27. לא מצאתי ממש ביתרת טענות הצדדים והן נדחות.

28. סוף דבר – התביעה מתקבלת במלואה. הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת סך של 23,625 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה. בנוסף, הנני מחייב את הנתבע באגרת בית המשפט וכן בשכ"ט עו"ד בסך של 4,000 ₪ בצירוף מע"מ כדין. סכום פסק הדין ישולם לא יאוחר מיום 10/7/07.

ניתן היום כ"ה בסיון, תשס"ז (11 ביוני 2007) בהיעדר הצדדים.

אורן שורץ 54678313-4591/05

אורן שורץ, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה